

כהן משיח פרק שלישי הוריות

• 77 :

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

(ועבר ומינו אחרת) ^א
 ההננים להיות לא כה
 בהן גדול משום אחר
 מעלין בקדש ואין ^ז
 וסיפא ר"מ אמר רב
 וסיפא ר"מ רב יוסף א
 אליבא דתנאי רבא א
 ר"מ בחדא ופליג
 דברים שבין הן ג
 רבם על הבא על
 ועשירות האיהב ולא
 הוא פורם מלמטה
 משמא לקרובים ומזוהר
 באלמנה ומזוהר את
 ואינו אוכל ^ח ואינו חת
 נזוהר חל רבנן

והכל עבדות יום הכי
וכן ופטור על טומאת מקדש וקדשיו וכולן נהגין
ויכולן נהגין במשיח שעבר חוץ מפר יוה"כ ועשירי
ובכרים האמורים בפרשה לא פורע ולא פורס ואין
ומחזור את הרוצה דברי רבי יהודה וחכמים און
מאן שמעת ליה דאמר פטור על טומאת מקדש
וה"מ דר"ר והנהג הגדול מחזיו זה כיה גדול א
ומלא את ידו ללבוש את הכנדים זה מרבה בגד
יפרום ועל כל נפשות מת לא יבא יכול יהו כוס
עליו עליו ולא על חבריו ואחר שחלקו הכתוב יכול לא
בכתוליה יקח אחר שחלק הכתוב ריבה דברי רבי יש
מחמת מומין מנין ית"ל והוא בעא מניה רבא מר
פטור לא הוה בדיה ימינו הו' יתיב רב פפא וקמבני
שאר שעבר מחמת קרעו עבר מחמת מומין מנין
ממתני' כהן גדול פורס מלמטה וההדיוט מלמעלה
לאוכל: אומר [רב] למטה למטה
ממנו שפה למעלה למעלה מקמי שפה זו
מבדיל קמי שפה שלו רצה אינו מבדיל קמי שפה
קרי כאן בגדיו לא יפרום שמואל כרבי יהודה
אינו אלא קרע של תפלות וזו אית ליה לא
לא יפרע ובגד לא יפרום היתני אומר בראש ובגד
לא יפרום שאינו בפריעה ופריעה כל עיקר
אדם פורמין אלא הוא מלמטה וההדיוט מלמע
מתני' כל התרדי מחזירו קודם את חבריו וכו'
העדה עומדים פ"ר המשיח קודם לפר העדה בכל
מלבד עולת הבקר אשר לעולת התמיד (למה)
קאמר רחמנא אשד דהתריה קדמה: וכל המקדו
רבי ישמעאל וקדשתו לכל דבר שבקדושה לפתו

[illegible][illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

ומומו. דלתי חזר לעבודתו מפני הטום מנין שמוזיה על הכהונה תלמוד לומר וזאת: **שמים נטעטע**. כלומר חזר גדול שנטעטע חזר בלחמה: לומר ואמרין כהונה גדולה מחדא דיה להאי תלמנא לא גדולא כהונה גדולה גדולה מיפסוד פסוד ליה להאי תלמנא ויז נטעטע דליכא כהונה גדולה לא פסוד ויחזר תלמנא: **עבר מחמת** מומו מנין תלמוד לומר וזאת. דלשלי עבר ראשון מחמת מומו אקור בלחמה ויז נטעטע אין חזר גדול מומו ויחזרין מיה דלשלי חזר אקור בלחמה: **למטע** למטע **מחש**. דהיינו בשפה חלוקה: **למטע** **למטע** **מחש**. כנולד בשפה חתמת חלוקה: **למטע** **מחש**. שפה. שקורעין למטע שפה לפי שזאל למטע מניה מיהאז: **למטע** **מחש**. שפה. שקורעין מיה זאלר מחש: **כיון דנעטלח**

היו קרע. זהם רזה אינו מנידל אלה
קורעין גלגול משפה ויאל יד קרעיה
אם קן כן גלגול אינו מני קרעיה
מקמי שפה קר' כן גלגיל לא יפרסו:
אינו אלה קרע שפלות. דעכלמא
לא יאל יד קרעיה הכלב כחמח מני
גלגול: זהם וזהם (במסנה דה)
ופרע: ארת רשע אבנר (במסנה דה) ומנ
במס' טוטס דק' 1.1 הכן לחזי כנגדיה
אם נקרעו נקרעו ואם נפרמו נפרמו:
שמואל סבר כל כחמח כרבי יסודס.
דכל שאינו מנידל לך קרעיה אי קרע
שפלות: וסגן עליה כחמח. דלגיל
רבי יסודס סבר דכחן גלגיל אינו כפרעיה
יפרימיה כל עיקר ושמואל סבר דפרסו
מלמטה למטה מקמי שפה: למס' ל.
דמדיחא אר לטולת חממיה אלה קרע
דמדיחא ככל מקום הוי קדמיה אר גבה
אז דכלל מקום מדיר קודם דמשמע אר
לעלל המדח שחיהה כר: לפתוח ראשון.
לקוח מפרש: ולכרז ראשון: מומי:

ימים אינה כשרה אלא
 במחובה בנדים חוץ מפר המביא על כל המצות
 האופה וכולן אין נוהגין במשות מלחמה חוץ מזה
 ומטא לקרובים ומוחרו על הבתולה ואסור באלמנה
 ואין אינו מחזיר והאי ממוא דר"ש היא א"ר פפא
 קדשו ^{ט"ז} חוץ מן דברים האמורים בפרשה:
 וי יצק על ראשו שמן המשחה זה משות מלחמה
 על כולן הוא אומר ראשו לא יפרע ובגדיו לא
 מקריבין אוננים ת"ל ^כ כי נור שמן משחת אליו
 יהא מצווה על הבתולה ת"ל והוא כתנאי ^י והוא אשה
 אל רבי עקיבא אומר אין לי אלא שעבר מחמת קרוי
 משה משומע מזה באלמנה מדרא דחי וא מיפטר
 היה א"ל הונא בריה דרב נחמן לרב פפא תנינא אין לי
 ת"ל והוא קם נשקה ברישה ויהיב ליה ברתיה:
 כהן גדול מקריב אונן ^{יג} יולא אוכל יהודהיש לא
 ממש למעלה למעלה ממש ושמואל אומר למטה
 וזה בצואר מותיבי ^{יד} על כל המתים כולן רצה
 שלו על אביו ועל אמו מבדיל בין דבעלמא דיה
 סבירא ליה דאמר ^{טו} כל קרע שאינו מבדיל שפה
 קריעה ככהן גדול והא תנאי ^{טז} אילו נאמר ראש
 של סוטה הכתוב מדבר ת"ל יאת ראשו לא יפרע
 רבי רבי יהודה רבי ישמעאל אומר אינו פורס כדרך
 המעשה סבר לה כר"י כהדא ופליגי עליה כהדא:
 המקודש מחבירו קודם את חבירו ופר המשיח ופר
 נעשיו: ^{יז} מנא הני מילי ^{יח} אמר אבוי דאמר קרא
 מבדיל כתיב עולת הבקר עולת החמיר למע לי
 מחבירו הוא קודם את חבירו: מנלן ^{יט} דתנא רבי
 ראשון ולבדך ראשון ולמול מנה יפה ראשון:
 פ

[illegible]

הנה נבילה ויחזק כאלמנה וינשחט כלן בראש חטאת כי עד מלת כי, בן ע"י מ"ק כי ב' חתשט שחלם

[illegible]

נדה אור השלם

1. ובהנהגה הקדול מנאדו אשר יצק
על ראשו שמן המשחה ומלא את
ידו ללבוש את הבגדים ואת ראשו
לא יסיר ובגדיו לא יסרים:
2. וכן המקדש לא ימא ולא יחיל
על מקדש אלקיו כי נזר שמן
משחה אלקיו עליו אני יי:
3. והוא אשה בנותיה יקדש
יקרא כא י:
4. מלבר עלת הבקר אשר לעלת
הקמחד תעשו את אלה:

מוספות הרא"ש

[illegible][illegible]

ס' יצא כיו' ה' אביו ואמו ס' אבי אבי